

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 90 Leu
Negyed évre . . 45 Leu
Egy óra . . . 15 Leu
Hirdetés — Nyilttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil,
a
SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloacă și Crișan
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

RESURGIMUS!

A temetők kapui felett ez a sokat jelentő szó várja vigasztalással az élők halottsirató szerelmét. Resurgimus! Feltámadunk!

Ez a nagy kijelentés az Élet ígérete, mely a halál félelmes tekintete előtt reszkető ember szívének visszaadja a megnyugvást, a kibékülést.

Feltámadunk! Látszólagos elmulásunk csak egy szomorú képe az elváltozásnak. Emberi lényünk porrésze visszakérezkedik édesanyjához a porhoz, de földi börtönéből kiszabadult lelkünk, mellyel már itt is a Teremtés elhívott munkatársai voltunk, a megdicsőülés köntösébe öltözötten jelenik meg az új élet küszöbén és él romolhatatlan, soha meg nem haló, dicsőséges életet.

Igy tanítja ezt a keresztyén hit és ezzel a nagy ígérettel némitja el koporsók és sirhalmok felett fel-feljajduló szomorúságunkat.

Nincs a keresztyén hitéletnek nagyobb áldása ennél az ígéretnél. Az álműző, örök tépelődésre: „mi lesz velünk? mi lesz alkotásainkból a siron túl?” — a Golgota fenséges áldozatának dicsőséges feltámadása olyan feleletet ad, hogy a lázongó ember kételkedése leroskad és boldog ámulattal rebeget: „Én Uram! Én Istenem!”

A feltámadás hitében diadalmassá lett ember, mintha sarka alá gázolná az örök megsemmisülés nyugtalanító rémét, a költő világosan látó bizonyosságával nyugszik meg a halál gondolatánál:

„Bizton tekintem mély sirom éjjelét —

Zordon, de oh nem, nem lehet az gonosz!”

A feltámadásnak és az amögött sejtett utolsó ítéletnek erkölcsi jelentkezése állandó és jótékony az emberi élet egész vonalán. Vigasztalója a koporsók felett siró kesergésnek; elhárítója a meddő küzdelmekben kifáradt lélek kétségbeesésének; főkentartója a törvények ellen lázadó indulatoknak, erősítője az üldözött igazságnak, örök dicsőségbe hívogató szava a jogért martiriumot szenvedő hősiességnek.

Oh mi lenne az élet ezernyi nagy próbája alatt szenvedő, csüggedő, roskadozó, kétségbeeső emberből, ha nem szólana hozzá a leglélekisértőbb pillanatokban az a megtartó ígéret, hogy a tökéletlen földi élet felett egy tökéletesebbt élet vár reá, ahol a csalatkozhatatlan és megvesztegethetetlen örök igazságszolgáltatás mérlegre fog vetni minden meg nem látott könnyet, minden meg nem halott sóhajtást, minden el nem némitott jajsztót és minden meg nem vigasztal szomorúságot, minden hiában hozott áldozatot és minden meg nem hálált jószágot!

A Megváltó fölpattant kősirjáról ez az örök ígéret zendül át a világ felett a feltámadás dicsőséges ünnepén.
„Az Istennek legyen hála, aki ez ígéret által adott nekünk diadalmat az Úr Jézus Krisztusban!”

SZABÓ JENŐ.

A RÉGI KÉZDIVÁSÁRHELY.

Karcolatok a közélet elhunyt munkásairól.

Írta: VAJNA KÁROLY.

TÓTH SAMU

1809-1889.

Az ember a halál után is él — cselekedeteiben.

Aki életében el tudja magát ültetni jó tettekben, az méltó Istenhez és örökké fog élni. Így tanítják a történelem lapjai.

Ugy látszik azonban, hogy az embereket csak haláluk után lehet megismerni. A halál pillanatában lehull minden, ami idegen, fölösleges vagy véletlen volt és előtűnik az ember valódi ábrázata.

Sokszor évtizedek, sőt évszáz telnek el, amíg magát az egyént, vagy tettei rugóját a maguk valóságában látjuk meg.

Nagy idők szülik a nagy embereket, a kiváló eseményeket, amikor aránylag egyszerűnek ismert kis emberek cselekednek örök emlékezésre méltó dolgokat.

A magyar szabadságharcnak a mi kis Kézdivásárhelyünk is sok, igaz tiszteletre méltó harcost, bátor, hős férfiakat adott, akiknek neveit a szűkebb területet magába kapcsoló történelem följegyezte. De a mai nemzedék alig tud már róluk.

Igaz, hogy önvédelmi harcunk óta már nyolc évtizednél is hosszabb idő telt el. Igaz,

hogy a nagy világégés is sok mindent elsöpört az emlékezetből. Igaz, hogy az új államalakulás óta a kisebbségi magyar történelemnek nem jutott bármily icurka-picurka, szerény kis hely se — az új állam történelme mellett és így önként következik, hogy a mi vitéz, hős fiaink közül a legtöbbnek nevére bizony a feledés fátyla borult.

Tóth Samu sem kerülhette ki ezt a sorsot. Nevét kevesen ismerik, csak az öregek közül valók. Pedig ha nem is volt nagy hős, arra mindenesetre elég jogot szerzett, hogy a régi Kézdivásárhely közéletének kiválóbb alakjai közé soroztassék és így nemcsak emlékét feljajtsuk, megörögzítsük.

Tóth Samu azok közé tartozott, mint legtöbb helybeli kortársa is, akiknek tettei rugóját az édes anyaföld, a szép Székelyország, a drága magyar haza és fájának izzó szeretete képezte.

Első volt azok között, akik városunkból a magyar szabadság védelmére kibontott zászló alá egyszerre két fiával: Samuval és Károlylyal sorakozott és a harcot végigküzdötték. Ez a hely szűk küzdelmeinek részletes feljegyzésére.

Két hős, önfeláldozó tettének fölújítása azonban elég lesz annak bizonyítására, hogy városunk körülbelül 600 harcra

vonult fia között az első helyek egyike Tóth Samut méltán illeti meg.

1849 január 21-én volt a nagyszebeni híres csata, amelynek mindjárt első hősi áldozata lett zabolai gróf Mikes Kelemen, a 15-ik Mátyás huszárezred szervezője és első ezredese, aki az egyesült orosz-osztrák hadsereg első agyulövéstől találva, holtan esett le lováról. Ebben a csatában tüntette ki magát Tóth Samu, akkor már honvéd százados. Vele voltak fia: ifj. Tóth Samu, honvédtörőhadnagy és Tóth Károly hadnagyis. Szeben nem adta meg magát Bemnek, be kellett törni, be kellett rontani oda. És ezt a nehéz, önfeláldozó küzdelmet a háromszéki, nagyjából kézdivásárhelyi honvédekkel Tóth Samu hajtotta végre oly sikerrel, hogy két ellenséges ágyút is elfoglalt. E hős bator cselekedetéért Bem tábornok a III-ad osztályú katonai érdemjellel tüntette ki Tóth Samut, melyet ott a hadszíntéren maga Bem tüztől Tóth Samu mellé a legelismerő szavak kíséretében.)

Fiai a szebeni csatában mindketten megsebesültek Károly, a hadnagy egész életében viselte lábán a lövések okozta fájdalmakat. Samu a törőhadnagy felgyógyult sebeiből tovább küzdött a magyar szabadságért; később résztvett az olasz légióban, mint törőhadnagy s ott halt hős halált. (Folytatjuk.)

Orbán Balázs: Székelyföld VI. kötet 228. lap.

Szent Márk Evangéliuma XVI. szerint

Mikor elmúlt a szombat, Maria Britannia, Gallia, Italia és Amerika — a Szent-asszonyok — illatszereket vásárolának, hogy elmenvén megkenjék a kisebbségi Testet. És korán reggel, a hét első napján, a sírhoz jövének napkeltekor, minthogy a Kormány bankettjén reggelig valának. És mondták egymás közt:

— Ki hengeríti el nekünk a követ a sirbolt ajtajából?

Mert, hogy a kő igen nagy vala.

Odatekintvén pedig egy ifjut látának ott ülni, fehér mellényes frakkba öltözve, ki monda nekik:

— A megfeszítettet keresitek? Feltámadott, nincs itt; imhol a hely, ahová tettétek. De menjetek, mondjátok meg Wilsonnak és az ő tanítványainak, amiket láttatok.

Azok pedig megrettenvén a fényességtől, nem merének közelebb menni, hanem eltávoznak külön vonaton és elmondák, hogy a kisebbségi magyar feltámadott.

A kormány angyla pedig visszafordula a sirbolthoz és megtapogató a kijáráshoz állított agrár-reformot, az Angelescu-törvényt, a 6 nyelvet, a nyelvizsgákat, a 40 megye-tervezetet, az államsegélyigereket, az ország- és megyeutakat, a népszámláló biztosokat, a kartelleket, a 26%-os színházi adót, a kiviteli taxákat és odahelyezé az 1050 lejes autólámpát, hogy az örök foszfor fényeskedjék odabenn.

És látá, hogy biztosítva van a sir.

Mosolyogván pedig a világ négy tája felé, rekvirált öngyújtójából rákeccentett egy vámnál konfiskált külföldi szivarra.

(Biblikus).

A városi nagytanács ülése.

Kézdivásárhely város nagytanácsa márc. 31-én, kedden tartotta meg rendes havi ülését Fenechiu primar elnöke mellett. Az ülésen csaknem teljes számban jelentek meg a tanács tagjai, bár ezuttal, a múlt évi zárszámadásoktól eltekintve, nem volt semmi fontosabb ügy felvéve a napirendre.

Az ülés megnyitása után a primár bejelentette a tanácsnak, hogy a tanács választmánya Török Zoltán dr. hivatalfőnököt állásától felfüggesztette, miután vádirat van ellene.

Ilyen esetben a köztisztviselőkről szóló törvény értelmében kötelezőleg fel kell függeszteni a tisztviselőt. Ennél a bejelentésnél vita folyt afelett, hogy ki, illetve melyik fórum jogosult a felfüggesztésre: a választmány-e, vagy a tanács. Miután a tanács tagjai meggyőződtek róla, hogy a választmány jogköréhez tartozott a felfüggesztés, a bejelentést egyhangulag tudomásul vette a tanács. A felfüggesztés tényét senki sem kifogásolta.

Ezután a tanácsban beállott változást jelentette be a primár. Eszerint Huszár Juszti, mint szerzetes nem képviselhetvén a tanácsban egyházát, helyébe a kolozsvári tartományi kormányzó dr. Lukács Vilmost nevezte ki hivatalbóli tanácsossá, ki ennek folytán választott tanácsosi állásáról lemondott. Helyébe a legközelebbi póttag: Olteanu Jonel tanár hivatott be. Így a sokat emlegetett paktumnak teljes egészében eleget

tett a Magyar Párt. Soha senki nem vetheti a szemére a pártvezetőségnek, hogy a paktum előnyeit kihasználva, maga részéről nem teljesítette vállalt kötelezettségét. Bár igen sokan voltak, kik el akarták gáncsolni a pártvezetőséget, hogy becsületbeli kötelezettségét teljesíthesse. Oltean tanárral különben csak nyer a város, az interimár bizottságnak is tagja volt és ott is becsületesen védelmezte a város érdekeit.

Ezután dr. K. Kovács István alpolgármester 2 ügyet referált. Javaslatára a legeltetési díjakat redukálta a tanács úgy, a hogy a helyi gazdasági egyesület kérte. Ezután egy szerződés koncesszióját ismertette, ami évenként 40.000 leut hoz a városnak. Végül Tóth Balázs tanácsos referádái következtek: pénztárvizsgálatról és az 1931 évi zárszámadásokról. E szerint a város bevételei a múlt évben 6.316.720 leut tettek ki. A kiadások végösszegei 6.316.720, pénztármaradvány 54.550 leu volt. Más tárgya nem volt a márciusi tanácsülésnek.

E föld, mely nekünk életet ad...

A történelem megírja a maga lapjait. E lapokra hull a mi könnyünk. E lapocskák a szenvedésnek lesznek nyilvántartó jegyzetei. Fájdalmak értek minket. A könny fátólától elborult szemmel néztünk a végtelenbe. Reggeli imánkban kérdeztük az Ur-istentől: vajjon a szenvedésből nem volt még elég?

De mégis: ha a vihar jött, ha a vetést elmosta a zápor, ha a termést kiölte a februári fagy, ha nincs más, mint az öntudat, mely a szegény embernek a vigasz kis lámpását gyújtja fel, ha nincs más, mint a hit, amely az utunk szomorú végtelenjében felvilágít: el kell fogadjuk a lelki vigaszt, el kell ismerjük a remény jogosságát, kell higgyünk a hitben, mert az emberi lelkeknek ezek a lendítői. — Kell higgyük, hogy a szenvedésben is lesz vigasz, kell higgyük, hogy életet ad a nap, a nap verőfénye, melege, mely egyszer csak szárba kell indítsa az emberi munka vetését, — az ugarba hintett magot.

A végtelenbe réved most is a szemünk. A messzeségbe száll a sóhajlásunk, — mint évek óta. A messzeségbe gyökereznek a fájdalmaink s a fájdalmakat, a szenvedést nem egyenlítette ki az idő. A gazdasági krízis fenyegetőbb, mint bármikor.

Könny, könny hull az avarba vágott barázdába. Könny, könny hull az idők végtelenjében. Szemvedéssel munkált szántásban alig vág sort az elgörbült eke, alig vág sort a tört kapa. Az elcsorbult kasza alig vágja a szénafüvet. Így jutott a föld népének fegyvere: az eke, a kasza, a kapa a lábhoz! Nyugalom van, a kínos csend nyugalma van: a terméketlenség ugarában. S mégis a terméketlenség évében hittel, reménnyel, öntudattal kell várjuk a jövőt. Mert a kaszának, a kapának, az ásonak, az ekének munkás kezében van a helye. Mert meg kell dolgozzuk e földet, mely nekünk életet ad, még ha kis eredményt ígér is a munka!

(bp.)

(x) Mindenütt csak ráfizetés. A gyufa monopóliumra 231, a postára 360 millió leut fizetett rá az állam a múlt évben. Mi lesz velünk, ha még ezekre is rá kell fizetni?!

(x) Kifizetik a postatakarékpénztári betéteket. A postatakarékpénztári betétek kifizetésére múlt évben hozott határozatok most kerülnek végrehajtás alá. Előbb kiszámítják a kamatokat is s aztán kerül sor a fizetésre. Kielégítésre csak azok tarthatnak igényt, akik román állampolgárok, vagy itt állandó lakhelyük van és követelésüket annak idején kellő időben bejelentették.

A tanonc-nevelés. *)

Irta: Angeli Sebő.

Ma már kétségtelen dolog, hogy a világháború rettenetes pusztításából, lehet mondani, két nemzet került ki győztesen: Amerika és a katonailag legyőzött Németország. Amerika, mint a világ hitelezője és Németország, mint a világ koldusa fejezte be a háborút, de most szédületes tempóban száguld előre a rohamos nagy fellendülés. A drága dollárokból és az értéktelen papír márkából egyaránt rentábilis vállalatok, gyárak, épületek, vasutak támadtak. Valóságos szimboluma a nagy német törekvés és fellendülésnek, hogy Németországban építették az első európai felhőkarcolót. Minden jel arra mutat, hogy a „Deutschland über alles” nem vesztette el értékét. És ezt köszönheti a nagy és pártját ritkító iparának és természetesen a szakképzett német iparosnak. Mert el kell ismernünk, hogy sehol nem találunk oly képzett és hozzá intelligens iparost, mint Németországban. És lesz majd idő, mikor a német Zeppelin nem 36 óra alatt fogja átszelni az Oceánt, hanem sokkal rövidebb idő alatt, lesz majd idő, mikor Amerika majd csak egy vasárnapi kirándulás fog lenni. És ha belenézünk nem a német, hanem a francia, olasz, vagy magyar iparba és azután a mi ipari világunkba, bizony szégyenpir kell, hogy az arcunkba fusson.

Az utódállamok, kivéve a megcsontítottak, nem tudtak és nagyon sokká nem fognak tudni beleilleszkedni mai új helyzetükbe és áll ez különösen az aránytalanul megnagyobbodottakra. Mert az anyaországokban, kivéve Csehszlovákiát, még aránylag a csatolt részekhez viszonyítva, elég fejletlen volt az ipar és ennek következtében a kereskedelem is. Mert nézzük csak a regátot. A régi Regátának is tulajdonképpen Erdély adta az iparosokat és ezen iparosok voltak tulajdonképpen a román ipar megvalósítói. Ma is még rengeteg erdélyi iparos van kinn a regátban és lehet mondani, ők képezték tulajdonképpen az iparos társadalmat. Ezekből az iparosoktól tanulták azután meg az ipart és most kezdődött meg a fellendülése a regáti iparnak is, de sajnos, a gazdasági állapotok megakadályozták a további lendületben.

A mi fiaink, a magyar ifjak lassan-lassan kiszorultak és még jobban ki fognak szorulni az ugynevezett intelligens pályákról, amit már is tapasztalunk.

De gyermekeinknek is élni kell. Szükségszerűleg reá vagyunk utalva, hogy gyermekeinknek olyan megélhetést biztosítsunk, ahol nem a faj, hanem a tudomány, a szakmai tudás számít. Ahol nem nézik, hogy román-e az illető, vagy magyar és ha magyar, nincs semmi keresnivalója, mint ezt a vasutnál leginkább látjuk... mert nem törődtek a vasuti szerencsétlenségekkel, csak azzal, hogy a magyarok elkerüljenek onnan.

Tehát iparosokat kell nekünk nevelnünk. Nem tömeges iparost, hogy szakki-fejezéssel éljen, a piacra kidobni, hogy minél több legyen. Nem. Ezzel nem értünk célt és ezt sinylit most az iparosság, mert a sok iparos között nagyon sok a kontáriparos és az adófizető iparosoknak rettenetes sok kárt tesz. Adót fizetnie nem kell! Hogyne dolgozhatna tehát olcsóbban ma, mikor ugyszólván az egész iparos munkája nem áll másból, mint javítgatásból. Mert minden ember százszor is meggondolja a dolgot, mielőtt valami újat csináltatna. Előkerülnek a régi dolgok, melyek már nyugdíjazva voltak, de egy kis javítással megteszi még a szolgálatot. De nemcsak szakmai tudást kell adni annak az iparos-tanoncnak, hanem erkölcsi oktatást is. Erkölcs pedig vallás nélkül lehetetlen, mert csak a vallás tudja megadni, megtartani és fejleszteni az erkölcsös és becsületes életet. (Folytatjuk).

*) Irja felelőst a Kath. Otthon Irodalmi oszlop.

Szakács - a takács.

Riport egy igazi székelyről.

Valamikor ezelőtt messze földön híres volt a csernátoni ezermester, aki fájának életrevalóságát személyesítette meg. Értett mindenhez és mindent jobban meg tudott csinálni, mint bármelyik szakértő mesterember. A székely faj gyermekei között nem is olyan ritka jelenség az ilyen ember. Hány székelyt ismerünk falvainkban, akik valószínűs robinsoni találékonysággal, saját kezük ügyes, olykor művészi munkájával látják el magukat mindennel, amire akár gazdaságunkhoz, akár házi berendezésükhöz szükségük van!

Ilyen igazi székely, alkotó öserővel megáldott ember Szakács Ferenc, a takács.

Kézdivolyán község keleti végén, magasan a falu fölött messziről is látható egy — szinte kisebbszerű kastélynak tetsző szép, sárga ház. Hatalmas arányú verandájával mintha málázva tekintene le az alant elterülő sikhatar buzaöntő barázdáira.

Ez a ház a Szakács Ferenc háza. Itt van a lakása és itt a műhelye.

Jól nézzék meg a fajunk jövője felett kétségeskedők ezt a házat! Mert ez a ház nem építőmesterek munkája. A célszerűen, modern kényelemmel és beosztással fölépült hajlék minden részlete-fa-és vasmunka, alap-és törzsfal, valamint a tetőzet a Szakács Ferenc saját kezének fáradságos, de kifogástalan munkája, amihez semmi idegen segítségét nem vett igénybe.

Hivatalos ügyekben arra járván, beköszöntök a házba. Már az udvarra kihallik a hatalmas osztovták csattogása, melyekből azok a csodaszép fehér és tarka szőtemények kerülnek ki, amik nemcsak a szővőmesterek nevét tették széles körben ismertté, de tartosságukkal, művészi kivitelükkel, izléses voltukkal első sorban a székely iparnak szolgálnak dicsőségére.

Erdeklődésemre a mester egy ládakolosszusból eloszedett a leányai keletgyejenek szant szövött asztalneműből és bemutat néhány darabot, tarkat. Frez, upiros, citromsárga és kék alapszínen fehér szőlőlevelel mintázatokkal. Csodaszép dolgok. De készül itt egyéb is. Asztaltutók, műmek, ágýterítók, torlók, törülközők, tuggönyök a legkülönbözőbb színekben, virag-es gyümölcsmintázatokkal. Gyönyörűek a fener pamutból szott vásznak fehér lenmintázatokkal. És készül itt férfi és női nyári ruhának való szebbnél szebb es rendkívül tartós szőttes is. Ha nem kapnánk oly vak előszeretettel az idegenből származott bolti rongyokon, mennyire föllendülne ez a szép székely ipar amellelt, hogy mi is sokkal tartósabb és szebb áruhoz jutnánk!...

Szakács Ferenc azonban nemcsak a szövéshez ért. Udvarán valószínűs uccasorokat alkotnak a hatalmas fedetes kaptarok tele az örök tevékenység szimbólumot jelentő munkásáival: a méhekkal. Vidékünkön messzeterjedő körletben ő a méhészgazdaság egyik legszakavatottabb művelője, aki valamikor, mint vándor méhesztanító, sokkal ismertette és kedveltette meg a gazdaságának ezt a poétikus, de hasznos is hajto ágát. Eppen kedvenc méhesz foglalkozásának érdekében ültette be egész udvarát es kertjét nálunk eddig alig ismert virágajakkal es virágos cserjékkel, a mik a legdusabb u. n. mezei növények s amiknek buja növése azt is elárulja, hogy Szakács Ferenc egyebek mellett kiváló kertész is.

Halló! Jön a Halálosztag.

Nagyobb, mint a Westfront, érdekesebb, mint a nyugaton a helyzet változatlan. Jön! Jön!

Aki ezt a száraz, beteges embert maga előtt látja, szürke szemeiből nem nézi ki teremtő lelke örök lobogását, sem a benne duzzadó alkotó erőt. És amikor megszólal, hogy valamiről elmondja a maga véleményét, meglep az a nem közönséges intelligencia, a mellyel az élet mélyebb kérdéseire is hozzászól. De ezen sem fogunk

csoaálkozni, ha körültekintünk lakása belső szobáiban, ahol az irodalom legkiválóbb jeleseinek halhatatlan művei és hírlapok meg folyóiratok is nagy számmal láthatók, bizonyosággul annak, hogy e háznál a gazda nemcsak a mindennapi kenyérért dolgozik, de szellemének művelése végett lelki kenyérről is gondoskodik. (—F.—)

Ne félj a haláltól!

— Egy angol professzor a halálfélelemről. —

Egy angol professzor, Haslitt, könyvet írt, amelynek címe: Halálfélelem. Ezt a könyvet, sajnos, nem fordították le magyarra. Vezető gondolataival az itt következőkben érdemes lesz megismerkednünk.

Haslitt azzal kezdi könyvét, hogy Shakespeare-t idézi: „Életünk elburkolt álom”. A nagy angol költő azt mondta, hogy az ember csak anyag, a melyből az álmok alakulnak. De ha valaki meg akarja érteni az álmokat, komolyan kell vennie őket.

Haslitt fölteszi a kérdést, miért olyan borzasztó a fizikai nem-lét gondolat, amikor egy-két évtizeddel ezelőtt, vagyis születésünk előtt sem léteztünk fizikailag. „Azt gondolom, legjobb orvosság a halálfélelem ellen, figyelni: az életnek épügy van egy kezdete a földön, mintahogyan vége is van. Nem bánt bennünket az az idő, ami testi születésünk előtt volt, hát akkor miért olyan borzalmas arra gondolni, hogy ugyanugy leszünk a halál után? Eszünkbe se jut vágyódni arra, hogy bárcsak éltünk volna már száz év előtt, vagy Mária Antoniette uralma idején. Hát akkor miért nyugtalanítson engem, hogy nem leszek száz év múlva, Nemtudomki király idején?”

Caryle mondotta: „Végre is hozzátartozóink halála nem jelent többet, mint hogy egy órával előbb utaznak el arra az utra, amelyre egyszer mindnyájunknak el kell utaznunk.”

Corneille pedig így beszélt: „Az életben minden pillanat egy lépés a halál felé”. A nagy francia poétának ez a mondása arra figyelmeztet, hogy menél tökéletesebben használjuk el testi életünket s energiánkat, képességeinket, a reánk bízott talentumot aknázzuk ki az emberi fejlődés számára. Nagyon sokan vannak, akik szemben állván a halállal, elkészítik életük zárszámadását és szomorúan vallják be, hogy nem használták fel kellőképpen örök képességeiket, nem gazdálkodtak jól a talentumokkal, amelyeket az élet, e nagy gazda átadott nekik, hogy forgassák meg és jól gyarapítsák.”

Nemorovici-Dancenco mondja; „Aki halálfélelem nélkül hal meg, a legnagyobb győzelmet vívja ki önmaga fölött. És ki hal meg halálfélelem nélkül?” A válasz világos: az hal meg félelem nélkül, aki életében felhasználta képességeit embertársai és önmaga javára és megtett minden jót, amit megtehetett. Az örök lusta azonban, aki nem tette meg

kötelességét, aki egész életét a cinizmus és tépelődés között élte le, azt gyötörni fogják saját lelkének szemrehányásai. Az ilyen emberről mondotta Hamlet szerzője: „A gyáva ember sokszorosan meghal már a halál előtt. A bátrak viszont egyszer sem szenvedik át a halált”. Egy másik poéta pedig azt mondja: A szenvedőket szánjátok, ne a halottakat. Irigység, szenvedély, gyűlölet siettet a halált. A csecsemő olyan csónakhoz hasonlít, amely elindul, a halott pedig olyanhoz, amely megérkezik a partra. A mi dolgunk úgy élni, hogy a teljes hajórakománnyal, tiszta és ép vitorlákkal érkezzünk meg az örökkévalóság partjaira.

Haslitt megkérdi: „Miért remegtek úgy a haláltól? A legtöbb embert halála után elfelejtik a földön. A feledés moha elfödi a gazdagokat, előkelőket, hatalmasokat, gyakran már néhány hónappal a haláluk után.” Wilsont egy időben Európa messiásának kiáltották ki, hogy azután elfeledje a történelem.

Haslitt szerint egyenesen hiu dolog tulsokáig élni. „Vannak, akik kétszázötven évig szeretnének élni, hogy meglássák, Egyesült Államok lesznek-e Európából, civilizálódik-e teljesen Kína és beleörül-e Amerika a gazdagságba.” És Anatole France oly szépen mondja: „Ezzel a kurta élettel sem tudnak az az emberek mit kezdeni és mégis örök életet kívánnának itt a földön.” Bátorság és erő nélkül ha élünk, mindig túl korán jön a halál, viszont a jól elhasznált fizikai élet után álomnak tűnik fel a pihenés.

Ezt az írást Smilesnek következő soraival fejezzük be:

— Ügyelj jól: az életben színházi szerepet kell játszani, amelyet a direktor változtat, akár nagy, akár kicsiny szerep: Ha a koldus szerepét osztották rád, le kell játszani, ép úgy, mint az uralkodót. Feladatod csak annyi, hogy a szerepet eljátszod.

— Az iparos, a kereskedő, a munkás, a nagyur ugyanazon hajlamokkal születnek. Akármilyen pozícióban élnek, csak tőlük függ, hogy nemes módon, vagy hitványan élék le életüket. Az élet dolgaiban nem annyira az okoskodás, mint a jellem dönt, nem annyira az agy, mint a szív.

— Ne feledd el, hogy az élettel való harc gyarapítja az ellenállást és fejleszti a képességeket. Ha munkában töltöttétek el az életet, nem fogjátok félni a halált. (E. K.)

Időjárásunk 1930 évben.

Vidéünk mult évi időjárása sokkal enyhébb volt a normálisnál. A hőmérséklet havi átlaga melegebb volt, mint más éveké. Habár a szeles napok száma nem volt kevesebb a szokottnál, mégis a szelek is enyhébben fújtak, kevesebb északkeleti szél volt és kisebb heveségűek. A csapadék mennyiség valamivel több volt az előző éviénél, de még mindig általában száraz volt az időjárás jellege.

A téli időjárás 1929 december elején kezdődött. Dec. 8-án szállodogált először kevés hó, de a föld csak 1929 dec. 18-tól fagyott meg, mikor 6 napig tartó Nemere fűt. Ettől kezdve március 10-ig tartós volt a föld fagy, állandó hótakaróval, habár ez nem is volt vastag. Március 10-ig nem volt olvadás, ekkor lett enyhébb idő és a levegő hőmérséklete ettől a naptól kezdve állandóan fagyponthoz felé emelkedett. Vagyis 1930 évben hamarabb tavaszodott pár héttel, mint nálunk szokott. Januárban 5., februárban 9., márciusban 7, októberben 1, novemberben 4, decemberben 9 napon hullott hó.

Az esős napok száma kevesebb volt az előző évinél, de a csapadékmenyiség mégis több volt. És pedig esett jan. 2, febr. 1, márc. 5, ápr. 16, máj. 20, jun. 12, jul. 10, aug. 14, szept. 7, okt. 10, nov. 8, dec. 1 napon. Összesen tehát 141 napon esett és havazott, míg 224 nap csapadékmentes volt.

A havonkénti csapadékmenyiség a következő: jan. 19, febr. 14,7, márc. 30,8, ápr. 52,9, máj. 216,6, jun. 61,0, jul. 36,5, aug. 48,2, szept. 50,3, okt. 20,5, nov. 24,3, dec. 37,8, egész évben összesen 500,9 milliméter, az előző évi 412,7 mm.-rel szemben.

A lehullott hómenyiség összesen 46 cm. volt. Jégeső áprilisban 1, májusban 3 napon hullt záporral vegyesen, úgy, hogy nálunk nem tett kárt.

A levegő hőmérséklete (árnyékban) napközben illetve d. u. 3 órai feljegyzés szerint egész év folyamán csupán dec. 3, 21, 22, 26, 30, 31 napjain volt fagyponthoz alatti, ekkor is csak 1—2 fokkal, de év elején, jan. febr. és márc. hónapokban kivétel nélkül mindennap felette állt, mi igen jellemzi a nálunk szokatlan enyhe telet.

A hőmérséklet ingadozása havonként a következő:

Maximum: (d. u. 3 órakor) Jan. 29-én 11,8, febr. 7-én 16,1, márc. 20-án 25,1, ápr. 26-án 24,7, máj. 30-án 27,2, jun. 27-én 28,3, jul. 25-én 32,7, aug. 8-án, 31,1, szept. 14-én 28,2, okt. 13-án 21,2, nov. 3-án 19,6, dec. 6-án 11,2 C°.

Minimum: (reggel 8 órakor) Jan. 21-én -10,5, febr. 14-én -9,0, márc. 1-én -3,2, ápr. 1-én -0,5, máj. 3-án 8,0, jun. 6-án 6,3, jul. 13-án 12,3, aug. 31-én 13,4, szept. 5-én 10,0, okt. 5-én 2,4, nov. 19-én -4,2, dec. 31-én -8,7 C°.

Közép hőmérséklet havi átlaga: Jan. 24, febr. 21, márc. 4,4, ápr. 12,7, máj. 17,0, jun. 19,4, jul. 21,6, aug. 19,6, szept. 17,7, okt. 12,2, nov. 8,8, dec. 3,5, C°.

A felhőzet és szelek adatai a következők:

Teljesen derült nap volt az év folyamán 116, egész nap borult 41, változó 208 nap. Ebből ködös volt reggel, vagy este 28 nap, de egész napon át egyszer sem volt köd.

Szélszél nap volt 100, szeles 265. Ebből erős szél fújt 15 nap, közepes erősségű 66 nap, gyenge szél 184 napon. A szelekből Nemere volt február 21—23 és dec. 11—12 és 30 napjain. Ojtoz-szele pedig febr. 17—20, jun. 3—6, 16—17, szept. 11—12, dec. 3 napjain.

Erős lényugati szélvihar volt febr. 8-án, míg aug. 9-én este 7 órakor déli irányból roppant erős orkán szállodott végig egész megyénkben, elpusztítva a kalongyakban és boglyákban állott termésnek mintegy fele részét. Ez a vihar hordta szét és terítette el az összegyűjtött gabonát, sokmilliónyi kárt okozva a gazdáknak.

A 265 szeles napon, naponta 3-szori feljegyzés szerint (reggel 8. ó. d. u. 3 és este 10 ó.) összesen 461 esetet figyeltünk meg. Ebből EK. 126, K. 1, DK. 12, D. 25, DNy. 136, Ny. 74, ÉNy. 69, É. 18 esetben. Vagyis 1930 évben EK 25%, DNy. 30%, Ny. 17%, ÉNy. 15% irányú volt. Legtöbb szélszél nap volt január és februárban.

Az ősz óta a légnyomást is feljegyeztük. Okt. 1-től dec. 31-ig a légnyomás 569 m. tengerszintfeletti magasságban volt átlagban októberben 711,4 mm., novemberben 701,4 mm., decemberben 707,3 mm. Maximum dec. 20-án 716,4, minimum okt. 26-án 684,9 mm.

A zivataros évszak oly korán állt be, a mi több mint 30 év óta nem fordult elő, már február 7-én este 6 ó. 55 perckor, (mely napon a hőmérséklet 16,1 C°-ra emelkedett) DNy-ról erős zivatar jött. Másnap pedig havazott. Azután márc. 16 és 17-én, valamint áprilisban hét napon volt zivatar. Ez annyival rendkívülőbb, mert nálunk április végén szokott kezdődni, némelykor csak májusban a zivataros időszak. Az év folyamán ezeken kívül májusban 6, júniusban 10, júliusban 5, augusztusban 4, szeptemberben 2 napon, összesen az év folyamán 37 napon volt zivatar. A zivataros napokon kívül esti villogás (menyörgés nélküli) volt júliusban 2, szeptemberben 1, októberben 1 napon, a mi viszont nálunk szokatlanul kevés. Villámcsapás volt a Vigadó villámhárítójába máj. 31-én, de kárt nem tett.

Megjegyezzük még, hogy június 6 és 7-én erős éjjeli fagy volt, mely a veteményekben (fuszika stb.) tett kárt.

As őszi hosszú volt. Nov. 12, 18, 20, 24 napjain szállodogált ugyan már hó, de el is olvadt. A téli hótakaró dec. 12-én hullott le, mely aztán állandó is maradt. Éjjeli gyenge fagy volt már novemberben néhányszor, de a föld állandóan csak dec. közepétől volt fagyos.

Dr. D. Ö.

Villamosság.

Nyílt levél

a „Székelyföld” című lap szerkesztőségéhez.

Ez alatt a cím alatt a „Székelyföld” című lap, megjelenése óta csaknem minden számában, foglalkozott a városi villamos művekkel. Nagyon helyesen teszi minden vidéki ujság, ha helyi dolgokkal foglalkozik. Tulajdonképpen csak ez ad létjogosultságot neki. Azonban az sem helyes, ha abból az indokból, mert „helyi érdekű”, minden írásnak helyet ad. Az első cikkeket csak futólag olvastam. Ugy emlékszem, hogy ezekben elméleti dolgok voltak írva a villamosságról. Olyasféle dolgok, mik minden tankönyvben olvashatók. Azután már kilépett az iskolai keretektől. Ezen a szokatlan helyen a szerző, vagy szerzők egy kissé megszedültek, vagy megszedültek, mert sok valótlanságot és értelmetlenséget irt, illetve irtak össze. Hova tovább, annál világosabb lett, úgy előttem, mint mások előtt, hogy a cikkek célja nem annyira a közérdek előmozdítása, mint inkább az, hogy egyeseken, így rajtam is ütni akart egyet-kettőt a cikkíró, ki a végén meg is nevezi magát. Elhiszem, hogy az utolsó cikket Kiskos ur írta, mert ebben kesereg saját üzleti sérelmei miatt, azonban ha ezt a cikket összehasonlítjuk a többi cikkekkel, azoknak stílusával, eszmemenetével és célzatosságával, azt hiszem nem tévedek, ha megállapítom, hogy a cikkeknek nem ő az egyedüli szerzője.

A cikkekben első sorban engem akartak támadni. Hogy mi okból, azt nem tudom, és pedig Csihán és Rákosi keresztül. Hogy Csiha és Rákosi cég honnan vette a buzát, kinek adta el a lisztet, ahhoz semmi közöm

nem volt és nincs ma sem. Hogy a villamos áramot hogy és miképpen vette, ahhoz van némi közöm, mert a városi villamossági bizottságnak én vagyok az elnöke. Az üzembérleti szerződés kötelezi a Ganz-céget, hogy nappali áramot is adjon, mihelyt ez lehetséges lesz. Már a háboru előtt és a háboru alatt is kereste a Ganz-cég azt a nagyfogyasztót, ki a nappali áram fenntartási költségét megfizeti, hogy így elláthassa nappali árammal a többi ipari fogyasztókat is. A mikor a cég főinspektora: Jancsó főmérnök erre nézve Csiha és Rákosi céggel megegyezett, csak egyszerűen bejelentette ezt a tanácsnak, mert a szerződés szerint a cég jogköréhez tartozik a termelt áram értékesítése, a szerződés keretein belül. Ezt pedig nem lépték túl. Akkor mindenki örült a nappali áramnak és nagyon sokan hasznát vették. A zárszámadás is másképpen nézett ki, nem úgy, mint most. Több, mint 400000 lei volt az évi tiszta hozam. Tehát nem volt kára a városnak a nappali üzemből, sőt jelentékeny hasznót hozott. Hogy nem olcsón kapták Csiháék az áramot, ez kitűnik abból, hogy több, mint egy éve nem vették le énybe. A faszén olcsóbb volt a villanynál, ezt használták hajtóerőnek, illetve a faszénből termelt szivógázt.

Én 926-ban lettem a közvilágítási bizottság elnöke. Mikor az iratokat átvizsgáltam, megdöbbenve állapítottam meg, hogy a város erősen be van adósodva az üzemből és hogy az üzem a városnak nem jövedelmez semmit, sőt erre ráfizet. Erre a „Székelyföld” által kifogásolt összetételű bizottság intenzíven kezdett foglalkozni az üzemből, ezt több ízben megvizsgáltatta és a végén jövedelmezővé tette, úgyhogy azóta az adósságok kifizetésén kívül több, mint egy mil-

liót jövedelmezett a városnak. Pedig közben nagyértékű beletételek is történtek. Ezek értéke is megközelíti a milliót. És mindezen felül ezidőszereit Erdélyben sehol sincsen olyan jó világítás, mint nálunk. Mig más helyen az üzembavarok nap-nap után előfordulnak, addig nálunk alig fordul elő néha. Igaz, hogy meglehetősen drága az egységár, de nem drágább, mint más hasonló fogyasztású városban, sőt mint erről meggyőződtem, sok város van Romániában, hol még drágább a villany egységára, mint nálunk, de nem jobb. A mult év végén a város a fogyasztók érdekében meghozta azt az áldozatot, hogy a 20 banis felárról lemondott. Most tárgyalások folynak a bérlő céggel. Ez azonban a fogyasztás csökkenésére való hivatkozással ragaszkodik az eddigi egységárhoz. Különben a cégnek még 928-ban felmondott a város és jelenleg megbízás folytán, de a régi szerződés alapján vezeti a telepet annak az évnek a végéig, a mikor az új bérlő, vagy a város átveszi az üzem vezetését. Most arról van szó, hogy fix időre, de csak 2—3 évi időtartamra lekötne magát a város, ha ebből haszna lenne. Maga a cég sem kötné le magát hosszabb időre. Szó van arról is, hogy árverésen újra bérbe adja a város a telepet olyan megbízható cégnek, amely legalább 2 millió garanciát tesz és kötelezi magát, hogy 3 milliót investál.

A közönség felvilágosítása érdekében jónak láttam mindezt elmondani. Március 25-én a „Székelyföld” szerkesztőségének is beküldöttem egy helyreigazító cikket, azonban azt nem közölték. Így kénytelen vagyok a cikk befejező részét a Székely Ujság-ban adni közre.

Többek között ezeket irtam a „Székelyföldnek”:

"I. évfolyamának 16-ik számában is jelent meg egy cikk, mely szintén hemzseg a valótlanúságoktól, értelmetlen és értelmetlenségében alattomosan rágalmoz is, mert azt állítja, hogy a tanács görcsösen ragaszkodik a régi bérlőhöz, illetve a tanácsnak az a része, a mely nem kockás. Ezenkívül a közvilágítási bizottság üléséről irt cikkében már sápot is emleget a bérléssel kapcsolatban. Itt annyira értelmetlen a cikk, hogy azt talán csak a szerző tudná megmagyarázni. Szó szerint így hangzik: „De ők jól tudják, hogy nem, nem akad olyan bolond bérlő, a ki a sok százezer lei garanciát, illetéket, taxát és sápot fizesse, a mikor a számviteli törvény a várost köti.” Kinek kell sápot fizetni? Kire vonatkozik az, hogy ők jól tudják? A következő mondatban szó szerint ezt írja a jeles zurnalista: „Viszont házi kezelésről szó sincs, mert a város csak ráfizetni akar” Kérdem mi ez? Egy értelmetlen mondat-e, vagy meggondolatlan állítás a városról, annak vezetőiről, kik szándékosan kárt akarnak okozni a városnak. Mit jelent ez: „Önző magánérdek miatt még a közvilágítást sem tudja a villanytelep megkeresni.”

Ezek után kértem a Székelyföld szerkesztőségét, hogy a fentiekre vonatkozólag adjon felvilágosítást nekem. Felhívtam, hogy beszéljenek értelmesen és egyenesen, hogy lehessen sajtóbíráóság elé állítani, a ki alap-talanul gyanúsít. Mondják meg nyíltan, hogy mit akarnak? Írják ki a nevét is annak, a ki hibás és mondják meg nyíltan, hogy mivel vádolják. Mert vannak még olyan emberek is, kik még nem veszítették el teljesen a becsületérzésüket, önértéküket, a szebb és jobb dolgok iránti fogékonyságukat, kik még most is büszkéek arra, hogy becsületesek és kik nem kívánják bepiszkitani magukat, kik nem szeretnek olyan szituációk közé kerülni, a mely rájuk nézve sértő és lealázó, akkor is, ha teljesen ártatlanok mindabban, a mivel alattomosan meggyanúsítják.

Miután nyilvánosan támadtak meg, nyilvánosan kell védekezni, csak előbb ismerjem meg a tényeket, a miért megtámadtak,

Felkérem a „Székelyföld” szerkesztőségét, hogy nyíltan vágja a szemembe az összes vádjait, vagy ismerje be, hogy alap-talanul igyekezett meghurcolni és akkor legyen bátorsága ahhoz is, hogy elégtételt adjon ezért.

Dr. K. Kovács István.

*) Alulírott háromszékmegyei pénzintézetek értesítik ügyfeleiket, hogy a változott viszonyokra való tekintettel a betéti kamatot f. évi április hó 1-től kezdődő hatállyal, -további intézkedésig

2% azaz kettő százalékkal

leszállították.

Kelt Sepsiszentgyörgyön, 1931. április 1-én.

Háromszéki takarékpénztár r. t.	Áruforgalmi Bank r. t.
Háromszéki takarékpénztár r. t. Ilyefalvi fiókja	sepsiszentgyörgyi fiókja
Háromszéki takarékpénztár r. t. uzoni fiókja	Agrár takarékpénztár r. t. kézdívásárhelyi fiókja
Kézdívásárhelyi Kisegítő takarékpénztár r. t.	Kézdívásárhelyi takarékpénztár
Kézdívásárhelyi Kisegítő takarékpénztár r. t. sepsiszentgyörgyi fiókja	Kovácsna és Vidéke Hitelbank r. t.
Kézdívásárhelyi Kisegítő takarékpénztár r. t. nagyborosnyói fiókja	„Transsylvania” bank r. t. kézdívásárhelyi fiókja
Kézdívásárhelyi Kisegítő takarékpénztár r. t. kovácsna fiókja	Sepsiszentgyörgyi takarékpénztár r. t.
	Erdővidéki takarékpénztár, Barót.

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

politikai hetilap.
Megjelenik minden vasárnap reggel.

Apr.
4
1931.

— Uj doktor. Mágori Jenő jogszigorlót ma délben a kolozsvári román tudományegyetemen a jogtudományok doktorává avatták.

*) Uj ügyvéd. Coltofeanu Damian vezető járásbíró állásáról lemondott és ügyvédi irodát nyitott Kézdívásárhelyen, Csernátoni ut 18. szám alatt.

— Készülünk az — Aranymadárra. Nagy a készülődés a Ref. Dalárda husvét-harmadnap előadására, az Aranymadár ope-rettre. A páholy-jegyeket mind előjegyezték, azonban sok előjegyzés történt a földszinti első sorokra is. Jegyelővétel husvét harmadnapján a délelőtti folyamán a Kovács-hírlap-irodában, eddig tehát, illetve d. e. 11 óráig mindenki váltsa ki a lejegyzett helyét, mert különben a jegye másnak adódik el.

— Halálozások. Nagy Irénke, özv. Nagy Ferencné 17 éves leánya elhunyt. Pénteken délután volt a temetése. — Antal Andrásné, nyugalmazott postaaltiszti felesége 58 éves korában városunkban meghalt. Holnap d. u. temetik.

— Utjára indult a székely népművészet. Az ősi magyar-székely érzésében előljáró csiki nép köréből indult ki az a mozgalom, mely mind több hívet szerez a székely háziszóttos viseletnek. Az olcsó holmi, a cifra „bécsi rongy”, a gyárilag elkészített textil áruk ezen a földön is megtették a maguk romboló hatását és a nép kezdte levetkőzni ősi viseletét, melyet a napi szükséglet teremtett meg. A népmű-tudatra ébresztésének is nagy eredménye volt az a munka, amelyet dr. Pál Gábornéval az élén a csiki hölgyek végeztek. A szívós, kitartó, felvilágosító munkának meg is lett az eredménye. Dr. Pál Gáborné és hasonlóan lelkes női társai, nemcsak összeszedték a mult művészi maradványait, hanem fel is ujtották ezt a művészetet egész Csikban. Így mondhatni, valóságos reneszánsza kezdődött a népművészetnek. A Csikban élő székely képzőművészek, mint Nagy Imre, Vámszer Géza és az összes intellektuellek kezükbe vették a kérdés propagálását és csakhamar egész Erdélyben visszhangja támadt. Majdnem minden faluban szóttos bálakat tartottak, a népet visszaöltöztették a régi ruhájába, a székely népművészek újra kezükbe vették a kést, vésőt, tüst, ecsetet és készíteni kezdték az „iratos, himes dolgokat, gyönyörűen kitervezett és színezett szőnyegeket, takarókat, ékesen faragott guzsalyokat, zergős sulykokat, stb.” Ujra utjára indult a népdal, a mese és a székely lélek ezer szépségének sok gyönyörű megnyilvánulása. Örvidenénk, ha a háromszéki hölgyek, a papnék, a tanítónők, a nép vezetői csatlakoznának csiki székely testvéreink mozgalmához és rövidesen eredményes munkáról számolhatnánk be.

— Leépít a Ganz. A nehéz gazdasági viszonyok a Ganz-villamosági üzemet is spórlásra kényszerítik. Apr. 1-ével Molnár Lajos főgépész és Polgár Márton pénzbeszédőt bocsátotta el. Alultolag a többi alkalmazotknál a fizetéseket redukálják.

— Holdfogyatkozás. Csütörtökön este nálunk is látható teljes holdfogyatkozás volt. Azonban csak a fogyatkozás első része volt észlelhető. Fel 9 órakor kezdődött és a gyér fellegek közül időnként kibújt a fogyó hold. Egészen addig, míg a teljes elsötétülés, 10-óra tájban beállott, látható volt, de akkor sűrűbb felleg eltakarta a további látványt.

Jön! Jön! Jön!
Halló! Jön a Halálosztag.
Nagyobb, mint a Westfront, érdekesebb, mint a Nyugaton a helyzet változatlan!
Jön! Jön!

— A lakások kötelező tatarozása. Külföldön nagyon sok állam törvényileg arra kötelezte a háztulajdonosokat, hogy házaikat tataroztassák, hozzák rendbe, modernizálják és általában a lakásokban olyan állapotokat teremtsenek, amely állapotok a mai ember igényének megfelelnek. Ennek a törvényhozási rendelkezésnek az volt a célja, hogy a gazdag háztulajdonosok a munkanélkülieknek munkát adjanak. Ezen az uton különösen Németországban igen sok munkanélküli jutott kenyérhez. Hir szerint Bukarestben a közmunkaügyi miniszteriumban foglalkoznak azzal a gondolattal, hogy a romániai háztulajdonosokat ugyancsak tatarozásra kényszerítik. A törvény tervezői számolnak azonban azzal, hogy a romániai háztulajdonos nem olyan jómódu, mint pláne évekkel ezelőtti német kollégája volt és hogy egy olyan generális intézkedés, amely kimondaná, hogy minden háztulajdonos köteles házát tatarozni, egyenesen anyagi romlásba kergetné az összes háztulajdonosokat és éppen ezért a törvénynek nem lesznek általánosan kiterjedő rendelkezései. Ugy tervezik, hogy tatarozásra csak azokat a háztulajdonosokat kötelezik majd, akik a tulajdonukat képező házban nemcsak laknak, hanem abból bérért lakrészeket lakóknak is kiadnak és természetesen csak azokat, akiknek házuk tatarozásra tényleg rászorul.

— A Leánykongregáció az Apróhirdetésben. Április 19-en, vasárnap délután az „Apróhirdetés” című vigátékot adja elő a Leánykongregáció a főgimnázium tornacsarnokában. A bajos darabra, illetve annak megtekintésére már most felhívja a Székely Ujság utján a közönséget a kongregáció vezetősege.

— A Vegyes Ipartársulat közgyűlése. Folyó hó 12-én, vasárnap d. u. 3 órakor tartja a Vegyes Ipartársulat évi rendes közgyűlését a tanácsház nagytermében, melyre ezúton is meghívja a tagokat és érdeklődőket az Einökség.

— Helyreigazító sorok a keresztretjvényhez. Az I. számú keresztretjvényben a következő két sor így hangzik helyesen:

35. Vissza: Tagadó szó.

92. Oroszlán idegen nyelven: „M” betűt „L” pótol

— Virágos erkélyeket! Néhány esztendővel ezelőtt meg nagy volt a virágkultusz városunkban és ez a virágkultusz különösen erkélyek, tóutcai ablakok kidíszítésében nyilvánult meg. Ez a virágkultusz újra pezsdüljön fel és ültessük ki újból a beköszöntő tavasszal erkélyeinkre és ablakainkba a virágokat. Szép ez a szemnek, de szép ez a város szépségét színteljesítője is.

— Hiba van a kréta körül. Ezt adja elő a zabolai Kath. Vegyes Dalkör husvét másodnapján, melyre városunkból is készülődnek.

— Hideg tavasz — meleg nyár. A völgy ölen — mint a költő mondja — megolvadt a nehéz rabbiincs, amit a kegyetlen téli fagy vert rája zordonul, egy-egy napon néhány órácskára ki is sütött a nap, de a meteorológiai jóslatok még március utolsó napjaira is borus időt helyeztek kilátásba, ami annyira beteljesedett, hogy néhány napig dermesztő, jégcsapos tél, csunya porzóval cseppent bele a tavaszba. Ugyan-ezek a tudományos időjósok figyelmeztetnek bennünket, hogy valami kellemes, langyos tavaszra az idén nem is számíthatunk. Annak, hogy a tavasz nem engedelmeskedett a kalendáriumi törvényeknek és a szoktnál később köszöntött be, meg van az a haszna, hogy a kései fagyok nem okoznak kárt a fejlődő növényzetben, azonban még e hónapban néhány hűvös napra kell számítanunk úgy, hogy korai lenne még a télkabátot naftalinba tenni. Régi tapasztalat, hogy a különösen meleg tavasz mindig korán köszönt be, mint ahogy ez 1921-ben és 1911-ben is történt, amely években a nyár is sokkal melegebb volt, mint más években. Noha az idén későn kaptuk a tavaszt, meleg, száraz nyarunk lesz, tehát akármennyire hűvös is a tavasz, már most jó lesz a nyaralásra gondolni s elsősorban — pénzt szerezni hozzá.

*) Fodrász-üzlet áthelyezés. Értesitem a m. t. közönséget, hogy fodrász-üzletemet a nyugati kertmege utcai lakásomra (szemben Papp János ur korcsmájával) helyeztem át. Pontos és olcsó kiszolgálás! B. pártfogást kér: Csizsár Andor.

Nagy házipari kiállítás Marosvásárhelyen. Az Erdélyi Gazdasági Egylet az idén Marosvásárhelyen rendezi meg nagyszabású mezőgazdasági és ipari kiállítását, amelynek külön terjedelmes csoportját fogja képezni a házipar. E kiállítást Erdély és Bánát minden vidékére jellegzetes csoportok fogják tartani. A kiállításra úgy a Székelyföld, mint Kalotaszeg, Torockó, Szilágyság és Bánát vidékeiről többen bejelentették részvételi szándékukat és így az eddigi házipari kiállítások között a marosvásárhelyi a legnagyobb szabásúnak ígérkezik. Felvilágosításokkal az E. G. E. titkári hivatala szolgál az érdeklődőknek (Kolozsvár, Attila u. 10.)

(*) **Új orvosi és fogorvosi rendelő**
Dr. Benedek József, a budapesti és jászi egyetem doktora városunkban márc. hó 15-én Török János főterei házában emeletén rendelőjét megnyitotta. Rendel: d. e. 9—12-ig, fog és szájbetegnek d. u. 3—7-ig.

— **Femina Magazin** címmel mint az asszony-lásadalom lapja jelent meg Kolozsváron dr. P. Déry Magda szerkesztésében a csinos kiállítású félhavi folyóirat 3. száma. Az asszonyi progresszivitást érdeklő minden kérdésen kívül a gyakorlati élet és háztartás problémáinak számos hasznos tanítására is kiterjeszkedik. Gróf Bethlen Györgyné egy élethű képmása is ékesíti a gazdag tartalmú füzetet, melyet olvasóinknak melegen ajánlunk. Mutatvány-számot a „Székely Ujság-ra” hivatkozással szívesen küld a kiadóhivatal Kolozsvárt Calea Victorie (Kossuth Lajos-utca) 22 szám alatt.

A mozi műsora.

Ma, szombaton és holnap, vasárnap, húsvét első napján a legszebb német hangos film operett a „Wallcer König” kerül bemutatásra. A film csodálatos szépségű zenéje a világhírű zeneszerző, Johan Strauss szerzeményeiből van összeállítva és azokat, valamint egy magyar dalbetétet Dajos Béla és teljes jazz-zenekara játsza.

Húsvét másodnapján, ápr. 6-án Ramon Novarro új énekes filmje: „Ha a császár visszatér” kerül előadásra. Ennek cselekménye a következő:

1814. április. — A szövetségesek megfosztják trónjától Napoleont és csak Elba szigetét hagyják meg neki. XVIII. Lajos hívei üldözik a volt Bonapartistákat és el fogják többek közt Armand de Treville hadnagyot is, mert állítólag részt vett egy összeküvésben. A hadnagyot halálra ítélik, de a vakmerő ifjú egy felfüggesztéssel megszökik a kivégzés elől és Provençába menekül Louise de Luneville grófnőhöz. Szökés közben egy vendégfogadóban megismerkedik Leonie nevű arisztokrata nővel, aki gyűlöli a bonapartistákat. Armand néhány nap múlva megérkezik a Luneville kastélyba, ahol a grófnő elrejté őt. Néhány nap múlva megérkezik a kastélyba a grófnő unokahuga is, akiben Armand az ut közben megismert Leonie ismeri fel. A leány nem jegyezte meg magának az éjszakai szökevény arcát és így a fiatalok között gyengéd szerelem szövődik, amely sok kaland és izgalmas fordulat után győz a politikán.

Armand de Treville, a szerelmes Bonapartista hadnagy szerepét Ramon Novarro játsza csodálatos tehetséggel, kinek ez a legjobb eddigi szerepe.

as.-nő.

Cipőket

— kiárusítom —

Tekintse meg áruimat kirakataimban.

Mélyen leszállított árak

április 5. től május 1-ig

— Alkalmi vásár —

Dávid A. cég.

Egy modern fényes világos **hálószoba**, kedvező feltételek mellett jutányos áron eladó.

MARTHI BÉLA

műbutor asztalos.

(Temető-utca 13. sz.)

A város hivatalos hirdetései.

Primăria Comuna Urbane Târgul-Săcuesc.
No. 1308—1931.

Publicațiune.

Primăria orașului Târgul-Săcuesc aduce la cunoștință publică, că la 21 Aprilie 1931 ora 10^{1/2} ține licitație publică cu oferte închise în cabinetul primarului pentru arândarea edificiului cărciumei din Cătrușa pe timp de 3 ani consecutivi și anume dela 24 Mai 1934 cuprețul de strigare 14000 L. arândă anuală.

Condițiunile se pot vedea în orele oficiale în biroul Serviciului Economic.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea Contabilității publice.

HIRDETMÉNY.

Târgul-Săcuesc város primáriája közöli, hogy 1931 április hó 21-én 10^{1/2} órakor a polgármesteri irodában zárt írásbeli ajánlattal nyilvános árlejtést tart a katorcai korcsma helyiségének 3 egymásután következő évre való bérbeadása tárgyában és pedig 1931 május 24-től kezdve 1934 május 24-ig.

Kiküldési ár 14.000 leu évi hasznbér. Árverési feltételek a hivatalos órák alatt a gazdasági hivatalban tekinthetők meg. Az árverés megtartásánál a számviteli törvény 88—110 szakaszainak rendelkezései irányadók.

Târgul-Săcuesc, la 30 Martie 1931.

Primar: (ss) V. Finichiu Secretar Gen: (ss) Cosma

No. 1341/1931.

Concurs.

Primăria orașului Târgul-Săcuesc publică concurs pentru 2 posturi de păzitori de câmp.

Durata serviciului este de 6 luni dela 1 Mai 1931 până la 1 Noiembrie 1931.

Salarul se fixează la 1000 Lei lunar de persoană.

Cererile se vor înainta la primăria orașului Târgul-Săcuesc până la 20. Aprilie 1931.

Hirdetmény.

Târgul-Săcuesc városi tanácsa közli, hogy 1931 április 21-én d. e. 10 órakor zárt írásbeli ajánlattal megtartandó nyilvános árverésen bérbeadja a Str. Regele Carol 36 sz. (Ujut) alatt levő házat és a posta épület alatt levő üzlet helyiséget 3 egymásután következő évre és pedig 1931 április hó 24. től 1934 április 24-ig.

A mezőőrök fizetése fejenként 1000 Leu havonta.

A pályázatok 1931 április hó 20-ig a városi tanácshoz adandók be.

Târgul-Săcuesc, la 20 Martie 1931.

Primar: ss. Finichiu Secretar general: ss. Cosma.

No. 1343/1931.

Hirdetmény.

Târgul-Săcuesc városi tanácsa közli, hogy 1931 április 21-én d. e. 10 órakor zárt írásbeli ajánlattal megtartandó nyilvános árverésen bérbeadja a Str. Regele Carol 36 sz. (Ujut) alatt levő házat és a posta épület alatt levő üzlet helyiséget 3 egymásután következő évre és pedig 1931 április hó 24. től 1934 április 24-ig.

Az új úton levő ház kiküldési ára 15.000 Lei évi bér és az üzletnek kiküldési ára 4000 Lei évi bér.

Az árlejtésnél mérvadók a számviteli törvény 88—110 §-ai.

Az árverési feltételek hivatalos órák alatt a város gazdasági hivatalánál tekinthetők.

Târgul-Săcuesc, la 30 Martie 1931.

Primar: V. Finichiu.

Secr. Gen: Cosma.

Tóth Antal

dentistnél

fogtömések, fogpótlások, fájdalom-nélküli foghúzások a legjutányosabb árban.

Halló!

Jön a **Halálosztag.**

Nagyobb, mint a Westfront, érdekesebb, mint a Nyugat a helyzet változatlan!

Kézdivásárhelyen Kovács műmalom,

melyet most a Csiha és Rákosi cég bérel, bérlet lejártá miatt 1931 szeptember 1-től

bérbeadó

Értekezni lehet Dr. K. Kovács István ügyvéd irodájában Kézdivásárhely.

A m t közönség szives tudomására
hözom, hogy Csernáton ut 15 sz alatt

szobafestő és mázoló

műhelyemet megnyitottam.

Rendelkezésére állok ugy a vidék,

mint a város igen tisztelt közön-

ségének uj, moderu mintákkal

és olcsó árakkal

B pártfogást kér:

Kupán Dániel.

Árverési hirdetmény.

A Dávidovici ct. Nagy Ferencz végrehajtási ügyben a zárgondnokságom alatti ingatlanokat 1931 április 12-én d. e. 10. órakor Kézdivásárhelyen a dr. Imreh Samu ügyvéd irodájában megtartandó magán árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe adom. Árverési feltételek nevezett ügyvéd irodájában megtekinthetők.

Voloncs Ferencz zárgondnok.

A testápoláshoz

„MYRRHA”-kezelő és

„MYRRHA”-szappan

mindennapi használata elmulasztatlan.

Egyedüi elárúsítás:

Kovács Árpád illatszer-tárában.

APRÓ HIRDETÉSEK

1-2 hold terjedelmű szántót, megvételre keresek Cim a kiadóban.

1 szoba, konyhás lakás azonnal kiadó. Cim: Özv. Mágori Józsefné.

Négy szoba, konyha, kamra, udvarral főtérhez közel kiadó. Cim a szerkesztőségben.

Eladók lencse és árpatriőr, valamint buzatakarító rósta, ugyszintén egvéb gazdasági eszközök borona, eke, talpiga stb. Tangelnél.

Emeleti 4 szoba, konyha, kamra, földszinten 1 szoba, konyha kiadó, esetleg az egész telek eladó. Értekezhetni Tangelnél.

Eladó minden elfogadható aron egy hathengeres, 1929 típusu Chevrolet személyautó Percze Ferencnél, Ig.-Săcuesc.

Kitünő keresztthuros rövid zongora, majdnem új, uri szoba, ebédő és különféle butorok, konyhaberendezés elköltözés miatt eladók, Nagytakarék udvarában.

Singer féle, súlyesztós varrógép eladó. Cim a kiadóban.

Udvári lakás, Vasut utca 25 sz alatt, 2 szoba, konyha, kamra, kert és mellékhelyiségek április 1-től kiadó. Értekezhetni ugyanott.

Nyomatványokat olcsón készíti Minerva-nyomda.

Bármely könyvet, zeneművet megrendelhet a Kovács-hirlapirodában.

Nagyválasztékban tavaszi férfi és női

kalapok

Kovács József

kalapgyár Vasut-utcai üzletében.

Szenzációs olcsó árak!